

ஆவனேதம்.வனேதம் தரிதது அவரால் எழுதமுடியவில்லை.முகமபி அணிந்து
 எழுதுவதையும் அவர் தனதாகிக் கொள்வதில்லை.

எஸ்.பொ ஒரு தனித்துவமான படபைபாளி.இவர் தனது எழுத்தில் அகலக்கால்
 பரப்பினாலும் - ஒவ்வொருதுறையின் அகத்தையும் புறத்தையும் உணர்ந்தே செயற்ப
 ட்டிருக்கின்றார்.

இலக்கியத் திறமையைப் பொறுத்தவரை எஸ்.பொ தன்னையே ஒரு மன்னனாகவே
 நினதத்துக்கொள்ளுகின்றார்.சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவிதத்திலும்,கதைகளுக்கு
 ஏற்றவிதத்திலும் தனது எழுத்துநடையினமை மாற்றக்கூடிய வல்லமை மிக்கவராக
 விளங்கினார்.ஈழத்திலிருந்த மற்ற எழுத்தாளர்க்கு இல்லாத இந்தத் திறமையினையே எஸ்.பொ
 பெற்று விளங்கினார் என்பதே அவரின் தனித்துவம் எனலாம்

"வீ" இல் இடம்பெறும் பதினமீனறு கதைகளும் இத்திய தமிழ் எழுத்தாளர்க்கே ஒரு
 சவாலாக அமைந்திருக்கிறது."ஈழத்தில் நடபெறும் இலக்கிய முயற்சிகளின்
 வண்ணத்தையும் வகையையும் அறிய விரும்புந் தன்னகத்தார்க்கு, "வீ" யைக்
 கலாசாரத் துத்துவனாக அனுப்பிவைக்கலாம் என்று - வீயின் அணிந்துரையில்
 இரசிகமணிகள்க.சநெந்திராதன் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

இரசிகமணியும் எஸ்.பொ வும் வடக்கும் தற்குமாயிருப்பவர்கள்.எஸ்.பொ வை
 விமர்சிக்கும் இரசிகமணிக் கே தனது வீயை அனுப்பி அதற்கு அணிந்துரை கட்டிப்
 தன்னால் எவ்வளவு துணிச்சல் வனேட்டும்.இரசிகமணியே எஸ்.பொ வின்
 புத்தகப்பார்சல் வந்ததும் திகைத்துவிட்டாராம் என்று அணிந்துரையில்
 குறிப்பிடுகிறார். எழுத்தையும் அதன் திறத்தையும் மதிக்கும் நயத்தகு நாகரிகம்
 இரசிகமணியிடம் நிறைந்து இருந்ததாலும் - எஸ்.பொ வின் "வீ" யின் எழுத்துப்
 புதுமையும் அந்தப் படபைபுக்கு இருந்ததாலும் மிகச்சிறந்த அணிந்துரை
 இரசிகமணியிடமிருந்து வந்துசேர்ந்தது.இதுதான் எஸ்.பொ என்னும் எழுத்தாளரின்
 ஆளுமையாகும்.

பிரச்சனையாகுரிய எழுத்தாளர் எனப் பெயர் வாங்கியவர்தான் எஸ்.பொ. எழுதப்போனால்
 பிரச்சனை, பசேப்போனால் பிரச்சனை, என்றிருந்தாலும் அவரின் பசேசையும்
 எழுத்தையும் இரசிக்கக்கூட்டம் பெருகியது என்றுதான் சொல்லலாம்.

எஸ்.பொ வின் எழுத்தில் ஒரு நயையாண்டியும் கிண்டலும் இளையோடும்.இது அவரின்
 பசேசிலும் கலந்துநிற்கும்.இதனால் அவர் அருகில் செல்லவவே பலர் அச்சப்
 படுவதுமுண்டு.

இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்கு அவர் தயங்குவதில்லை.அவரின்
 வலையகாரணமாகவும் இந்த இயல்பு வந்திருக்கலாம்.

ஆசிரியராக, ஆசிரிய ஆலோசகராக, அதிபராக, ஆங்கிலத்திறை விரிவுரையாளராக அதன்
 தலையாக என கல்விசார் துறைகளில் நீண்டகாலம் எஸ்.பொ பணியாற்றி
 இருக்கின்றார்.நீண்டகாலம் கிழக்கு மாகாணத்தில் இவர் இருந்திருக்கிறார்.

பணியாற்றிய காலத்திலும் இவர் அதிகாரிகளுக்குப் பயந்து நடங்கியதும் கிடையாது
 .மனதுக்குப் பிடித்ததைச் செய்வார்.தலையிடலால் நியாயப்படுத்துவார். ஆனால்

எதற்கு ஡ு வளநைந்து நுளின்துபுதுகும் நிலயை அவர் விரும்பாமலே இருந்தார். இதனால் அவருக்கு வந்த பதவிகளும், வரவிரும்புத பதவிகளும் தே நிலகை காமலயே காணப்பட்டது. எது எப்படியிருந்தாலும் எழுதுவதெட்டும் எஸ்.பொ நிறுத்தவதே இல்லலை.

கூடும்பத்தில் பல துன்பங்கள் வந்துசுரேந்து எஸ்.பொ வதே இல்லாமால் ஆகிவிடுவாரோ எனும் நிலயினயும் புறந்தள்ளி தமிழயே சுவாசித்து தமிழிலே மீண்டும் பல புதிய படபைபுகளை அளித்தார் என்பது மிகவும் முக்கிய ஡ான விஷயம் எனலாம்.

எஸ்.பொ.வின் நனவெிடதையே தல தமிழிலக்கியத்தில் ஒரு புதுவரவாகும். " தீ " எழுதிய பொழுது கயாண்ட எழுத்துக்கு மிகுந்த துனிச்சல் வண்டும். சொல்லலாமா? விடலாமா? என்று தயங்காமல் சொல்லுவது யாவர்க்கும் ஏற்றதாக இருப்பதில்லை. ஆனால் எஸ்.பொ மட்டும் இவற்றையெல்லாம் தாண்டி துணிந்து சொல்லியதே விடுவார் இததைதான் அவரின் தீயில் காண்கின்றோறோம்

ஆனால் அவரின் " நனவெிடதையே தல " அப்படியானதன்று. புலம்பெயர்ந்து சனெறாலும், புதுவசதிகள் கிடதைதாலும், பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த மண்ணயும் அங்கு இருந்த வாழ்க்கை முறைகளயும் எப்படி மறக்கமுடியும்? மறக்கத்தான் மனம் வருமா? எனும் ஒரு நிலயினவை வெளிப்டுத்தும் வண்ணம் புனயைபட்டதுதான் இப்புதிய முயற்சியாகும்.

பனை கிடதைத்துவிட்டால் எழுதிவிடலாம் என எண்ணுகின்றவர்களுக்கு மத்தியில் எழுத்தயை தேவமாகி எழுத்திலே புதுமகைண்டு எழுத்துக்குள் வாழ்ந்தவர் தாதான் எஸ்.பொ எனலாம்.

இவர் சாதாரணமாக எழுதவிரும்பாமல் - புதிதாக அதாவது பரிசுதனகைகள் புகுத்தி எழுதவிரும்பினார். அவ்வழியில் செயல்பட்டவளே விமர்சனங்கள்க்கும் எதிர்ப்புக்க்கும் ஆளானாலும் விடாது செயற்பட்டார். எஸ்.பொ. எனும் மத்திரயினதைபுத்தும் நின்றார்.

கப்ட்டு இலக்கிய முயற்சிகள் தானேறவண்டே மனெனும் ஆர்வத்துடன் எஸ்.பொ உழதைத்துவந்தார். மதுன் மதுலாக ஐந்து எழுதாளர்களதைசுரேத்து " மத்தாப்பு " எனும் குறுநாவல் வீரகசேரியில் வெளியிட்டமயும், நவரசங்களதைசித்திரிக்கும் " மணிமகூடம் " எனும் நாவலும் வீரகசேரியில் பிரசுரமாகியமயும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தான் எழுதும் விஷயங்கள் புத்திரிககைளில் பிரசுரமானால் புதுதும் என்று நினபைபவர்கள்க்கு மத்தியில் சுரேந்து கொள்ளுபவராக எஸ்.பொ ஒருபொழுதும் விளங்கியதில்லை. அவரின் எழுத்ததை அவர் மிகவும் நசீத்தார். அவர் தனது எழுத்தில் தனக்கு விரும்பியதை தந்து நின்றார். பரிசுதனகைளதை தமிழிலக்கியப் பரப்பில் பரவவிட்டார். அதற்குத்தானே ஆகுதியாகியும் நின்றார்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை எழுதப்புகுவார்கள் எஸ்.பொ வவெவிட்டவிட்டது எழுதமாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பிடித்த எழுத்து ஆளுமயைக எழுத்தின் எழுச்சியாக எஸ்.பொ விளங்குகிறார் என்பதயாவரும்

